

[Estrup]

aktiviteterne er ulønnede og deltagerne er til rådighed for arbejdsmarkedet på sædvanlige vilkår, er det svært at se, at der skulle være betæneligheder ved forslaget. Der skulle nok være andre og væsentligere ting at bruge kræfterne på at kontrollere i dagpengesystemet.

Men efter debatten i dag må man nok sige, at det netop er spørgsmålet, i hvilken grad disse forudsætninger kan opfyldes. Jeg synes, det er rimeligt, at folketinget prøver på at få afklaret en usikkerhed, når det nu har vist sig igennem længere tid, at den eksisterer. Vi vil gerne være med til at se på dette her under udvalgsarbejdet, og hvis det viser sig, at man i rimeligt omfang kan opfylde forudsætningerne, er vi også positivt stemt over for forslaget.

Dohrmann (FP):

Hr. Arentoft, som er medforslagsstiller til dette forslag, er desværre forhindret i at deltage i mødet, og derfor vil jeg sige følgende: alle de uklarheder, som nu senest den radikale ordfører talte så meget om, eksisterer jo ikke. Det ligger helt fast, at en arbejdsløs, som oppebærer dagpenge, skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Sagt på godt gammelt dansk: hvis der kommer et jobtilbud, har vedkommende præcis at møde på sit arbejde og udføre det job, der bliver ham tilbudt.

Dette drejer sig om nogle folk, som ingen job har, og folketingets opgave må så sandelig være at sørge for, at de mennesker får et job; og ikke ligefrem at straffe dem.

Der er ikke kommet ét eneste fornuftigt argument heroppefra fra hele raden af ordførere, der har været her, som er gået imod det argument, at de, som er tvunget ud i arbejdsløshed, selvfølgelig skal have lov til at udfolde deres fritidsaktiviteter, som de har lyst til – hvorfor skulle de ikke det? – når de, i samme øjeblik der kommer et arbejdstilbud, modtager det. Jeg vil endda gå så vidt som til at sige, at hvis man ikke modtager et arbejdstilbud, skal man selvfølgelig heller ikke have en krone i understøttelse. Men det kan da ikke være rimeligt, at folketinget her skal udtale sin mangel på forståelse ved at sige: ja men det er sandelig nogle store problemer, vi skal have løst. Hvis en arbejdsløs har lyst til at passe naboens børn, gå ud at fiske, eller

hvad søren han ellers har lyst til, må man lade ham gøre det, al den stund han stadig væk står til rådighed for arbejdsmarkedet. Man skal også lige tænke på, at grunden til, at de nærradioer, der her er tale om, ikke er i stand til at udbetale en løn, nok først og fremmest er, at de ikke har råd til at betale den.

Lenger (VS):

Det skulle egentlig ikke være nødvendigt at karakterisere nærradioforsøgene i en debat som denne her. Alligevel er det nødvendigt – eller rettere gjort nødvendigt – af arbejdsministerens fortolkning af reglerne, så lige præcis én gruppe mennesker, de arbejdsløse, ikke kan gøre brug af nærradioerne. Der eksisterer holdningsprægede nærradioer, fagbevægelsen har sine nærradioer, der er oplysende nærradioer, menighedsnærradioer eller nærradioer, som er egentlige foreninger, hvor medlemmerne eller folk i al almindelighed kan gå direkte ind fra gaden og producere et program, teknisk godt eller dårligt, men i hvert fald charmerende, lige fra hjertet, upoleret – man fristes til at sige uspoleret.

Nærradioerne er tilsammen udtryk for en mangfoldighed, så de kort kan karakteriseres med ordene øget ytringsfrihed, fritids- og hobbyvirksomhed, kulturelle aktiviteter, men arbejde, som arbejdsministeren har fortolket sig frem til, nej, den går ikke. Aktivitet, som udelukker andre fra at få arbejde, den går heller ikke. Der er ikke noget som helst i nærradioernes indhold, i deres formål eller i deres organisering, der giver ministeren det mindste holdepunkt for den opfattelse. Der er for den sags skyld heller intet i loven eller i cirkulærerne i øvrigt; der er alene tale om en fortolkning og dermed om en administrativ beslutning.

Vi befinder os i slutningen af nærradioernes første forsøgsår. Formålet er at samle erfaringer, gode og dårlige, til brug for den videre udformning af en egentlig nærradiostruktur. Det har folketinget vedtaget, og det er en god beslutning, men det er ikke nogen tilfældighed, at forsøget ligger netop i kulturministeriets regie.

Så kommer arbejdsministeren med sin fortolkning, der dybest set spolerer det forsøg, som folketinget selv har vedtaget, for erfaringsgrundlaget bliver naturligvis ikke til-